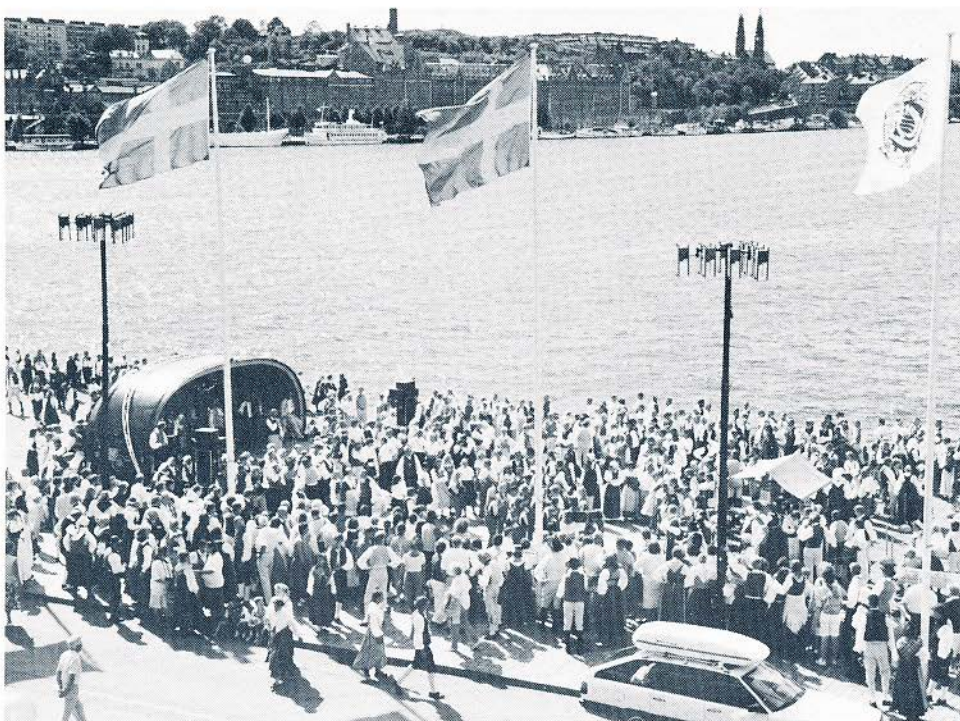

BOTVIDSBYGDEN

NR 2 1990

Gamla stan invaderades lördagen den 11 aug. av glada folkdansare från hela landet. Bilden ovan ger en uppfattning om det relativt stora deltagarantalet och de dansande på Evert Taube-terrassen, på Riddarholmen vid den "Stora Riksdansen" som arrangerades med anledning av Sv. Ungdomsringens 70-årsjubileum. Från Gillet deltog ca 10 st.

FOTO: Åke Palm

Rapporterat från kvartalsmötet 17/9

SKALL VI HA KVAR VÅRA BIKUPOR?

Kristina Szyndler har meddelat att hon vill avsäga sig biodlingen på Trädgårdstorp. Därför efterlyser vi nu någon som är intresserad av detta. Tag i så fall kontakt med Kristina, tel. 08-778 33 26.

HEMLAGAT!

Hej du medlem som syltar och seftar. Bidra med en burk eller två till julmarknaden så får vi en mat-tombola med "stuns", eller hur? Till vår vanttombola behöver vi vinster. Tänk om alla händiga i Gillet bidrog med ett vantpar. Dom kan vara mönsterstickade, nålbundna, tovade, broderade, eller i skinn eller tyg. Eller andra vinster. Kontakta Ingegerd, 08-778 08 49

HÄNT I SOMMAR

Kaffeserveringen på Trädgårdstorp, på söndagarna i juli och augusti, har varit relativt välbesökta och ansågs som ett positivt inslag, och att vi även 1991 planerar in detta.

Lars Boman guidade ett sällskap på 40-talet personer från Alby rektorsområde.

Pensionärer från Allégården i Tumba gjorde ett uppskattat besök på Trädgårdstorp.

Hembygdsgården med Spelmansstämman blev trots det dåliga vädret ett lyckat arrangemang. Nästa års arr. bokades prel. till den 17 el. 18 aug.

Hembygdskavlen, som arrangerades av Sthlms läns Hembygdskör, gick av stapeln på Trädgårdstorp den 9 sept. Arrangemanget hade samlat ett 100-tal deltagare.

BOTVIDSBYGDEN

TIDSKRIFT FÖR BOTKYRKA
HEMBYGDGILLES MEDLEMMAR

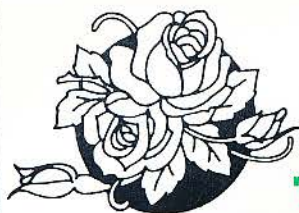
REDAKTION

Rune Engström 08/91 10 92
Arne Mattsson 0753/371 16
Georg Malmkvist 08/778 17 11

ANSVARIG UTGIVARE

Lars Gunnar Lindström 08/7780849

Sista manusdag för Botvidsbygden nr 3 1990 är den 15/11 1990.

TACK!

Hjärtligt tack för all
uppvaktning i samband med
min 60-årsdag.

Lars-Erik Hultman

ALLMOGENS KLÄDEDRÄKT

Redaktionen för Botvidsbygden kan för första gången under sin existens här presentera ett unikt dokument angående allmogens klädedräkt.

Följande är hämtat ur "SVENSKT KONVERSATIONS-LEXIKON" tryckt i Stockholm 1845 hos Boktryckaren P. G. Berg.

Eftersom boken är skriven på "gammalsvenska" har smärre korrigeringar i texten gjorts för läsbarhetens skull, vilket läsaren snart upptäcker.

Från uråldriga tider tillbaka har Svenska allmogen i åtskilliga delar av landet varit utmärkt genom olika dräkter. Anledningen hertill har man sökt från flera håll. Det vissa är att den icke är *en*.

Där en egen klädedräkt är rådande, förmärkes även alltid något eget i folkets sinnelag, kroppsbildning, seder m.m. Våra äldsta urkunder omtala skillnad i klädedräkt efter stånd. Sådant bevisar ovedersägligen åldern av detta bruk. Men man måste antaga, att under medeltiden detta betydligt utbildats, så att vid dennas slut klädedräkten ägde sin rätta stadga och tillika mångfald.

De gamla Svenska folkdräkterna voro både prydligare och i allmänhet kostsammare, än de nu brukliga. Bonden har av ålder satt värde på ett hederligt allvar i sin klädbonad, och om än kvinnan gjort sig häruti någon gång skyldig till en liten fåfånga, bör sådant så mycket mindre läggas henne särdeles till last, som den varken kunnat förleda henne, att förhåva sig över vederlikar, eller eljest söka tillvinna sin gestalt något falskt anseende. Men det lärer till hennes gamla prydnads lov

framför många senare, att däri verkligen låg en tanke. Den blir då ett tankvärt vedermäle av forna kvinnors eljest nog obemärkta sätt att uppfatta och åskådliggöra det sköna.

Klädernas dyghet ersattes genom deras verkliga värde. Också föranledde varken någon ovaraktighet i dräkten, eller förändrade bruk till tätare omkostnader. En klänning med tillbehör av prydnader fick betjäna icke blott köparen, så länge *han* levde, utan även efterkommande i tredje och fjärde led.

Den första yttring i avseende på gamla dräkters bibehållande skedde redan under Gustaf I:s tid. Märkligt är, att denna yttring utgick från *folket*. Det var nämligen Dalkarlarna, som till honom lät ingiva en böneskrift, däri de bland annat anhöllo, att han icke måtte *"införa i landet någon ny och ovanlig klädedräkt."* Det vid denna tid, särdeles under nämnde Konungs sista regeringsår, stigande överflödet väckte säkerligen allmänhetens uppmärksamhet.

Det blev för vidlyftigt att anföra alla de mått och steg, som av senare

Svenska regenter, särdeles Wasakonungarna, blivit vidtagna, dels för gamla klädedräkters bibehållande, dels för uppmuntran av bruket utav inhemska tyger (vad Carl XI för samma sak verkade, förtjänar alltid att nämnas). Vi inskränka oss till anförandet av ett ganska nytt, utmärkt vackert dithörande konungsligt drag. År 1816, då Konung Carl XIV Johan, såsom Kronprins, under en resa befann sig vid Wreta gästgivaregård i Östergötland, och där såsom vanligt omgavs av mycken allmoge, skänkte han en dukat åt var och en hustru och flicka bland det församlade folket, som var klädd i inhemska dräkt, för att uppmuntra dem att avstå från utländska tyger, och i allmänhet från det överflöd, som är mycket rådande i dessa trakter, samt återgå till den gamla enfalden och måttligheten.

Till utmärkt vackra enskilda åtgärder i denna sak hör den förening, som i Hällefors socken av Wermland kring år 1816 blivit stiftad av en Fröken Charlotta Heijkensköld, jämte flera fruntimmer, till åstadkommande av en enkel folkdräkt inom församlingen. Denna bestod i en blå kjortel med 3 rader röda och smala ylleband, vitt förkläde, vit tröja och ett rött och vitt ylle-livband med silverspanne, jämte en vit uppstående krag. Utom silverspannet måste allt vara förfärdigat med egna händer. Dräkten är tillika en hedersdräkt, så att den brud, som ej får bära krona, ej heller får begagna dräkten. Stiftarinnorna själva voro de första, som visade sig klädda i den nya dräkten i kyrkan. Men framför allt förtjänar nämnas, att denna dräkt hos allmogen i kringliggande trakter vann ett sådant bifall, att den mer och mer antogs, icke allenast i Hällefors, utan även i flera kringliggande församlingar. Till och med i Philipstad begynte den komma i bruk. Äntligen må det tillåtas oss härtill lägga ett dylikt drag, nämligen det att Herr överstelöjtnanten Ihre, ägare av Skenäs gods i Wingäkers socken av Söderman-

land, nyligen förståndigt sina underhavande, att icke avlägga den i socknen brukliga gamla dräkten. Ett sockenstämmobeslut i samma ärende och i samma socken fattades även för någon tid sedan, utgörande dock endast ett upplivande av ett äldre dylikt av Kgl. Maj:ts stadfäst beslut från mitten av 1700-talet.

Vi anse oss göra våra läsare ett nöje med att meddela en kort underrättelse om de märkligaste av de folkdräkter, som i olika delar av vårt land intill början av 1800-talet varit och till en del ännu äro brukliga. Vi betrakta således dessa till en början i Svea rike, och vända oss först till **Upland**, där, förmodligen i anseende till huvudstadens närhet, icke mer än en enda folkdräkt är bruklig, då man undantar skärgårdsdräkten, vilken likväl på få förändringar när, är lika i alla Svenska skärgårdar.

Den nämnda dräkten är bruklig i **Häfverö** annexförsamling, som utgör

Hälleforsdräkten

en större ö vid Uplands nordöstra kust. Vad som isynnerhet utmärker den här brukliga dräkten är kvinnornas turbanlika huvudbonader, samt deras prydliga s.k. **bröstlappar**. Icke utan skäl har man antagit, att Häfveröborna utgöra en egen stam, som i forna dagar sjöledes anlant och bosatt sig på ön. Men om denna dräkt har man hittills icke haft någon skriftlig underrättelse. Väl har även i Skoklosters socken en egen folkdräkt varit bruklig, som utvisade medeltidens prakt och smak, men denna upphörde alldeles i början av sistförflutna århundrade.

Södermanland har, enligt vad man antagit, fordom blivit bebyggt av många stammar. Här äro därför en myckenhet olika dräkter i bruk. De kunna väl ännu upptäckas i varje härad, för att icke säga socken. Men synbarast äro de i Sotholms härad och den s.k. Wingäkersbygden. Sotholmsdräkten har dock nästan endast bibehållit sig uteslutande i Sorunda vidsträckt socken, men likväl finns tecken därav i Hanninge socknar – kanske av en tillfällighet. Sorundabonden är lika utmärkt till väsen, som i det yttre. Men vi hålla oss nu endast till klädedräkten. Männens gamla dräkt är dock här mycket förändrad. Kvinnorna utmärka

Huvudbonader för kvinna, Österåker.

sig särdeles genom snitten på deras åt huvudet tätt sittande mössor, samt deras ljusblå koftor och broscher av silver. Sommartiden bära de röda liv, ävensom merendels bruna kjortlar och röda strumpor. De yngre har kring huvudet en brokig halsduk, som de vet att ganska täckt linda, så att den får utseendet av en turban.

Wingäkersdräkten är allmänt känd. Den består huvudsakligen av vitt vadmal, varav såväl män, som kvinnor begagna sig till långa rockar – av vilka kvinnornas utgöra ett slags överplagg. Bland kvinnorna äro brandgula underkläder av äldre brukliga, samt ett slags bälten av tätt vid varandra sittande silverbucklor, till formen ej olika dem man någon gång finner i hedniska gravar. Dessa bälten kunna uppstiga i värde till 100 R:dr B:ko. Om kvinnornas huvudbonader, isynnerhet de, som nyttjas vid högtider, vore mycket att säga. De äro nog utmärkta för att icke kunna antagas vara av Svenskt ursprung.

Även i angränsande Österåkers socken har allmogen sin egna klädedräkt, endast i vissa delar skiljaktig från den förra. Det har blivit sagt, att folkdräkten i Österåker liknar Grekiska kvinnornas i Archipelagen. Vi nämna detta endast därför, att det blivit yttrat av en utmärkt kännare, nämligen Friherre A. L. Stjerneld. Några andra märkbara folkdräkter förekomma icke i Södermanland. En äldre författare (Svanander) yttrar, att klädedräkten i norra delen av Bara härad i Skåne, vilken är utmärkt vacker, liknar klädedräkten på öarna i Mälaren. Vad han härmed menat är svårt att säga. Vad vi känna är, att i Grödinge socken allt upp till Ytter-Enhörna märkas spår av egenheter i klädsel.

I **Westmanland** finns numera endast få spår av gamla folkdräkter. Hit hör den, som begagnats i Munktorps socken av Snäfringe härad. Det mest utmärkande i denna dräkt är kvinnornas bjärta liv, röda strumpor (nu nästan avlagda), ävensom snitten, färgen och

randningen på deras tröjor. Vida utmärktare är klädedräkten i Fellingsbro socken. Den består huvudsakligen av svart rock, stofferad med röd ståndkrage, röda uppslag och röd kant längs knappraden vid bröstet, samt byxor av sämskskinn. För kvinnfolken; svart kjortel, svart tröja, vit halsduk, vitt förkläde, samt vitt "huckle". Man har antagit, att denna klädedräkt blivit anlagd under Engelbrektska oroligheterna, vari socknens både män och kvinnor ärofullt deltagit. Sådant är dock osäkert. Likväl finnes ännu en förordning i Örebro kyrkas arkiv från Carl XI:s tid, som påbjuder, att denna dräkt, som för församlingen återkallar så ärofulla tider och händelser, vid vite ej får avläggas. Samma förordning förnyades av Carl XII, med tillägg, att förordningen borde varje Midsommarsdag uppläsas från predikstolen. Att sådant likväl icke skett, torde den förening utvisa, som år 1793 tillvägagärades i allmän sockenstämma, varigenom man överenskom, att icke avlägga den gamla dräkten.

Slutligen torde förtjäna anföras, att då vid år 1835 några socknebor, klädda i sin folkdräkt, uppvaktade Konung Carl XIV Johan, högst densamme, sedan han blivit underrättad om dräktens ursprung, yttrat att **"en sådan hedersdräkt väl vore värd att bära."**

Även i **Nerike** har man anmärkt åtskilliga klädedräkter, ehuru få spår därav återstå. Ja, man säger sig kunna på snitten av rocken dömma till socknen från vilken en Nerikesbo är. Spåren har likväl numera betydligt försvunnit. Den mest utmärkande folkdräkt i Nerike, är utan tvivel den som förekommer i Stora Mällösa socken. Kvinnornas besynnerliga sommarhattar med breda och högröda band, som fladdra kring axlarna, emedan de aldrig få tillknytas under hakan, förtjäna ses. Likaledes deras virkade och prydliga linnen, alltid försedda med ståndkragar, samt fram till mycket uringade liv.

Några härader i **Wermland** har även sina egenheter i klädseln, såsom Jösse

och Fryckdals, vilkas innevånare i övrigt på mångahanda sätt utmärka sig. Jösse-häradsdräkten anses likna innevånarnas i Göinge härad av Skåne, med vilka Jössehäringsarna sägas ha många liknande drag. Men om de Wermländska dräkterna är ännu alltför litet bekant. Snart torde det bliva för sent, att åt dem ägna uppmärksamheten.

Vi komma äntligen till **Dalarna**. Att vidlyftigt orda om de här brukliga folkdräkterna, som äro olika snart sagt i var socken, åtminstone i Öster-Dalarna, anse vi överflödigt, då så många därom skrivit och egenheterna nästan äro för var och en synbara, helst Dalfolket gör årliga utvandringar allt landet omkring. Det förtjänar emellertid nämnas, att dräkten ännu är så allmän och avhållen, att annan dräkt där alls icke lides. I södra Dalarna är likväl dräkten föga märkbar. Likväl äro här nästan i varje socken små egenheter märkbara. Sålunda nyttjas i Stora Husby socken sommartiden av kvinnorna en slags ganska täcka skärnhuvudbonader, som sannolikt har ett sydländskt utsprång.

Norrländ har varit ganska utmärkt i ifrågavarande hänseende, och kan därom nästan sägas vad som om Dalarna är sagt, dock med den stora skillnaden, att de gamla dräkterna här för det mesta kommit ur bruk. Några av dem tyckas i vissa delar liknat de Dalska, såsom den i Heda socken uti Härjedalen. I Matmars socken av Jemtland har intill senare tider en ganska vacker folkdräkt nyttjats, ävensom i Hammarbäcks socken, där den så kallade **kull-luvan** ännu allmänligen brukas, och **helikan** (hos Dalfolket hilka) av hampväv. Utrymmet nekar oss utförligare orda i ämnet.

FOTNOT: Av utrymmesskäl har denna artikel uppdelats på två delar. Nästa del hoppas vi kan återkomma redan i nästa nummer av Botvidsbygden.

HISTORISK CYKELTUR

■ Under ungdomsåren tillbringade jag ofta söndagarna i Botkyrka. Som medlem i Cykelfrämjandet var jag en av många som inte kunde tänka sig en framtid i en ombonad bil. Cykelfrämjandet hade - och har fortfarande - en raststuga på Nolinges ägor. Dit cyklade vi och där övernattade vi mellan lördagar och söndagar.

I mitt album från 30-talet finns den här bilden som visar invigningen av Cykelfrämjandets stuga.

■ Rune Engström

PRESSKLIPP

Hämtat ur Mitt i Botkyrka-Salem
Tisdag 4 september 1990

Historisk manchettknapp

Snacka om att bygga på historisk mark. I Tullinge Parkhem finns ett gravfält från järnåldern på en tomt som ska avstyckas och bebyggas. Nu har arkeologer grävt ut de tio gravarna. Fynden, bland annat en benkam och en manchettknapp, visar att här bodde människor som gillade konstnärligt utsmyckade grejor.

Gilletts folkdansare har varit i farten...

SOMMARENS HÖJDARUPPVISNING

I samband med sommarens ryt-tar-VM anordnade Hennes Maj:t Drottning Silvia, ett hejdunderande garden-party för släkt och vänner samt VM-deltagare vid Drottningholms slott. Till gästernas förnöjelse ville hon förstås ha en folkdansuppvisning. Sant!

Sv.Ungdomsringen tillfrågades, och de lät frågan gå vidare till de olika föreningarna. När vi läste detta, tyckte vi att det skulle vara roligt att få vara med och dansa på Drottningens fest. Jag ringde Ingrid, även hon och Gunnar hade läst om uppvisningen och tyckte att det lät trevligt, så vi beslöt att anmäla vårt intresse för uppvisningen.

Vi tränade 3 ggr, bl.a en gång på Trädgårdstorp. På genrepet som dansades på ort och ställe, var det lite strul. Arméns musikpluton och högre-ståndsansarna var ej överens om antalet repriser i en dans, men sent omsider rättade det till sig.

Så kom då själva festkvällen. Ända in till slottets parkering kom man bara om man hade passersedel - och det hade vi förstås. Vi åkte in genom grindarna medan vakterna gjorde honnör. De kunde ju inte veta att det bara var vi. Trots att vi var där i god tid, så var det snart dags för vårt intåg och dansuppvisning inför alla kungligheter m.fl. Det gick som bara den, trots minst en decimeter löst ärtsingel - tänk er att dansa hambo snyggt i detta!!

Efter dansen var vi bjudna att avnjuta det enastående läckra matbordet, där intet fattades. Mums! Kl. 21.30 halades flaggan, festen var slut, gästerna "bussades" till sina resp. nattuppehållen. Vissa åkte förstås därifrån med limou-

sinebilar, och vissa andra med vanliga bilar.

Men kvar av detta har vi från Botkyrka HBG - Arne Trobell, Ingrid och Gunnar Avelin samt Åke och Ellinor, ett fint sommarminne.

■ Vid pennan: Ellinor Palm

FOLKMUSIKENS OCH FOLKDANSENS DAG PÅ HÄGELBY

var det söndagen den 19 aug. Här deltog både spelmän och dansare från Gillet som Slagsta och Salems Gillen.

FOTO: Bror Arbro

HÄLSINGE-HAMBON 1990

Lördagen den 7 juli dansades den 25:e upplagan av Hälsingehambon. Från Gillet deltog 13 st. Hur vi placerade oss? Se själv!

Bertil Uddén m. partn.	540:e plats
Torbjörn och Ulla	652:a plats
Arne och Karin	711:e plats
Lars och Anna-Greta	917:e plats
Helge och Marianne	993:e plats
Bigge och Bodil	1025:e plats
Göran och Gunilla	1128:e plats

UPPLANDS-SCHOTTIS

■ När det stod klart att vi i år utan hinder för andra aktiviteter kunde vara med i Upplandsschottis, var vi inte sena att anmäla oss. Fredag den 8 juni vid 17.30-tiden startade vi resan tillsammans med Ulla och Torbjörn. Vi gjorde avbrott för att dricka medhavt kaffe utanför Disagården intill Gamla Uppsala. Framme i Tierp vid 20-tiden och installerade oss i tilldelad skolsal, där vi hade gott om plats att breda ut oss. En kvällspromenad i Tierp hann vi också med och konstaterade att det som vanligt var ganska litet folk som dansade vid Gammelgården.

Vaktmästaren väckte oss kl. 5 på lördagsmorgonen som vi beställt. Vi svidade på oss våra folkdräkter och begav oss till Gammelgården för att hämta våra nummerlappar och dricka morgonkaffe i solskenet. Det såg ut att bli en fin dag. Lite råd och tips gav domarna kl. 7.

Kl. 7.20 uppställning på Grevgatan utanför Gammelgården och defilering till musikestraden, som bestod av ett lastbilsflak, där vi hälsades välkomna av Tierps manskör och Lillemor Alpsjö, som representerade det pågående folkmusik- och dansåret 1990.

Kl. 8 uppställning, etapp 1 på Grevgatan i Tierp med lägsta nr först. Allra först en grupp ungdomar om ca 50 par. Vi vuxna var drygt 300 par. Därefter var det att söka upp sin buss, som var märkt med det antal nr som skulle åka där.

Kl. 9 avfärd mot Österbybruk. Uppställning och defilering på Gimogatan

och därefter uppställning etapp 2. Det fina vädret höll i sig och det hade samlats mycket åskådare, som kantade gatorna på alla platserna.

Efter uppställningen i Österbybruk frukost i Herrgårdsparken samt underhållning av 3 flickor som kallade sig Vendelkråkorna. Helt underbart jämfört med tidigare gång vi var med, då vädret var både kallt och regnigt.

Kl. 11.45 avfärd mot Lövstabruk. Uppställning och defilering och uppställning på Storgatan etapp 3.

Kl. 14 avfärd mot Älvkarleby. Avstigning norr om Dalälven, uppställning och defilering över Carl XIII:s bro. Uppställning etapp 4 över bron, som både gick nedförs- och uppförsbacke samt en kurva mitt i. Alla uppställningarna var ganska krävande vad gäller konditionen. Därefter avfärd mot Tierp för middag, som verkligen smakade bra.

Kl. 18.15 var det dags för semifinal på Grevgatan med som förut ungdomarna först, därefter vuxna semifinalpar och därefter övriga dansare.

Kaffe väntade oss på Gammelgården och mot återlämnande av nummerlappen fick vi mottaga årets schottismärke, som ett bevis på att vi deltagit i 1990 års upplaga av Upplandsschottis. Underhållning av Vendelkråkorna. Därefter var det en fröjd att se finaldansningen på dansbanan med först ungdomarna och därefter de vuxna.

Efter prisutdelningen bagav vi oss åter till vårt härbärge i skolan och efter bastu och dusch var det skönt att gå till sängs efter en lång men härlig dag.

Söndag hemfärd med avbrott dels för att titta på ett fornminne och dels kaffepaus vid Disagården, där det nu var öppet och vi även kunde titta på sevärdheterna. En fin helg var slut och vi var mycket nöjda.

■ Anna-Greta och Lasse

Vad händer? Ur årsplan 1990

Oktober

20 Simning, 3-kampen.

November

- 1 Sista manusdag för infobladet nr 4 1990.
- 5 Styrelsemöte.
- 11 Husförhör med kyrkkaffe.
- 18 Familjesportsöndag.
- 19 Infobladet förhoppningsvis utsänt.
- 25 Pysseldag kl. 10-15
- 26 Kvartalsmöte.

BOTVIDSBYGDEN

är gjord på en ATARI 1040ST
persondator med DTP-
programmet TIMEWORKS
PUBLISHER.

Tryckt hos SANDSTRÖMS i Tumba.

RFH:s Riksstämman 8-11/6 1991 Sunne, Värmland

Riksstämman och Hembygdsdagarna 1991 arrangeras av Riksförbundet för Hembygdsvärd i samarbete med Värmlands Hembygdsförbund. Stämmoförhandlingarna kommer att äga rum på välkända hotell Selma Lagerlöf i Sunne. Hit kommer också stämmobyran att vara förlagd liksom måltider och inkvartering. Det finns även möjlighet till annan form av inkvartering; stugor, vandrarhem etc. Kontakta Sunne turistbyrå för information och bokning. Tel: 0565-135 30

Programblad finns - kontakta Arne eller Rune. Red.

* * *

Magister Göthberg berättade för klassen att Biskop Manfred Björkqvist skulle besöka socknen, det kallades biskopsvisitation.

En grabb i klassen viftade ivrigt, reste sig och sa: Det är inget farligt för mig. Jag är vaccinerad för allt möjligt.

* * *

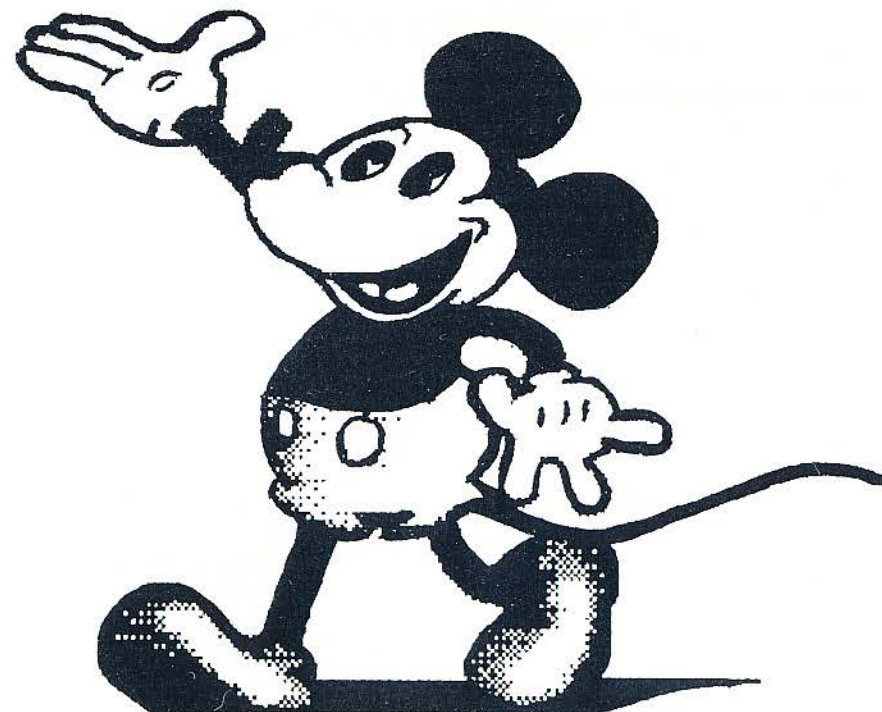
TACK!

Hjärtligt tack för den stora och minnesrika uppvaktningen med penninggåvor, presenter och med sång och musik i samband med min 50-årsdag.

Arne Mattsson

RESAN TILL USA
NÄRMAR SIG MED STORMSTEG.
DU SOM VARIT TVEKSAM
OCH INTE KUNNAT BESTÄMMA DIG
TIDIGARE - HAR CHANSEN NU.

ANMÄL DIG TILL;
INGRID 08-771 15 12 ELLER ELLINOR 0753-341 45
- DÅ FÅR DU OCKSÅ VETA
NÄR VI TRÄFFAS NÄSTA GÅNG.

**UTFÖR ALLT INOM
ELBRANSCHEN**

JEBO ELEKTRISKA
Rågsvedstorget 9
08-647 77 40

0753-320 50

FORDONSERVICE
I TUMBA HB

Auktoriserad
FORD Service & Reservdelar
Bergfotsvägen 15, Tumba

Mek. arbeten; Björne eller
Pierre
Plåtarbeten; Løffe
Reservdelar; Tore

ÖPPET; 07.30-17.00
Lunchstängt; 11.45-12.30
Fredagar stänger vi kl. 15.00

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER!

GLASMÄSTAREN
I TUMBA AB
JORMA JOULAMO

TEL: 08-710 24 90
Jourtel;
0753/327 98 el. 08/778 80 75

Asterhags Bygg AB

VILLA OCH
INDUSTRIBYGGNAD

TEL: 711 59 49
JAN ASTERHAG